

pleje; saa vilde altsaa denne forpligtede Ydelse gaa ikke lidt op over 1 Kr. Man har derfor i det andet Ting nedsat Minimum af Bengehjælp til 40 Ore, hvilket i Forbindelse med Løgehjælp og Sygehusbehandling kan antages at svare til det Minimum, vi sætte her, nemlig 1 Kr. i Bengehjælp. Maksimumsgrænsen af Bengehjælpen er beholdt, nemlig $\frac{2}{3}$ Dagløn med Afgang for ethvert Medlem til at opnaa $\frac{2}{3}$ Dagløn i Bengehjælp, naar han derfor yder et tilsvarende forhøjet Medlemsbidrag. Naar der altsaa er paalagt Sygekasserne som Pligt at yde fri Løgehjælp og Sygehusbehandling, aabnes der dog Afgang for en bestaaende Sygekasse, som ikke i sin Vedtægt har denne Forpligtelse, til at faa Anerkendelse i Genhold til de for den nu gældende Regler; ved Siden deraf er der tilføjet, hvad jeg vil kalde en Ventil, idet der bestemmes, at det skal gælde for alle Sygekasser, at Indenrigsministeren for et Aar ad Gangen kan fritage Sygekasser for at yde Løgehjælp, mod at de yde et tilsvarende forhøjet Bengebidrag. Man tænker derved paa de Vanskeligheder, som for en Anstalt kunne opstaa over for det, at Lægers Fordringer kunne blive urimelige; der vil da være en Udvej for Sygekassen til at gaa uden om dette Spørgsmaal ved denne Afgang til midlertidig Fritagelse for den tvungne Løgehjælp.

I de følgende Paragraffer maa jeg gøre opmærksom paa, at der i Redaktionen er indløbet en Fejl, idet Paragrafnumrene skulle forhøjes med et Nummer, da der i Landstinget er indstemt en Paragraf, nemlig den, som omhandler, hvad jeg her omtalte. Det er den ny § 19 i Lovforslaget, og Numrene ere blevne saaledes forskydte, at fra § 19 maa Paragrafnumrene forskydes med et Tal, hvilket jeg henstiller kan blive rettet i Tidenden. Altsaa er der i § 22 foretaget denne Endring, at medens man her i Folketinget var bleven staaende ved Afgang for Sygekassemedlemmer til at kunne nyde Hjælp i 30 Uger i Løbet af 3 Regnskabsaar, har Landstinget forøget dette til 60 Uger, men der er, i § 22 i andet Stykke brugt et Udtryk, som maasse ikke er ganske klart. Det hedder der, at har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophører dets Ret tit at faa yderligere Hjælp af Kassen, med mindre Vedtægterne bestemme anderledes. Der er brugt dette Udtryk "Sygehjælp", og det er mig bekendt, at man i Landstinget derved har nærmest tænkt paa Løgehjælp, altsaa at Tankegangen er denne, at Sygekassemedlemmerne skulle mindst have Afgang til Bengehjælp i 13 Uger, det vil

siges fuld Hjælp i 13 Uger og derefter i Løbet af 60 Uger i 3 Regnskabsaar: Løgehjælp og Sygehusbehandling. Saaledes tror jeg, det har været opfattet i det andet Ting. Det ligger imidlertid ikke i Ordlyden, naar det hedder, saaledes som jeg læste op for: "har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt 60 Uger". Dermed maatte altsaa forstås en hvilken som helst Hjælp, og ethvert Medlem, der har faaet en hvilken som helst Hjælp, Bengehjælp eller Løgehjælp, vil ifølge denne Bestemmelse kunne miste sin Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen. Jeg nævner dette kun, fordi der kunde opstaa Tvivl derom; i Praxis gaar jeg ud fra, og saaledes er Erklæringen ogsaa affattet her i Tinget, at vi tænke, at denne nærmest vil blive anvendt saaledes, at man giver Afgang til fri Løgehjælp og fri Sygehusbehandling i Løbet af disse 60 Uger. For øvrigt har det ikke nogen videre Betydning, da Punktummet ender med den Sætning: "med mindre Vedtægten bestemmer anderledes", saa hele Forholdets Ordning er overladt til Vedtægten's egen Afgørelse.

Der er for øvrigt i en foregaaende Paragraf gjort en lille Rettelse, som jeg oversprang, idet det hed i Folketingets Affattelse: "Vedtægterne kunne bestemme, at Hjælp ikke ydes for Drankerhygdomme, veneriske Sygdomme eller Sygdomme, som hidrøre fra Slagsmaal". — Der har Landsstinget vist sig mere human lige over for de paagældende Patienter, idet man der har sat "Bengehjælp" i Stedet for "Hjælp" i Almindelighed; altsaa Vedtægterne kunne kun stryge Bengehjælp, og der vil altid være Afgang til fri Løgehjælp.

Der er i § 23 tilføjet en Bestemmelse om, at Sygekassenspektøren ansættes med Forpligtelse til ogsaa at overtage Bestyrelsen af en Ulykkesforsikringsanstalt, i hvilket Tilfælde han da faar et Lønningstillæg af 800 Kr. Det er ogsaa en naturlig Bestemmelse, og jeg vil haabe, at det maa lykkes at gennemføre den her berørte Betingelse.

I § 24 er der foretaget en mindre Rettelse vedrørende Fremgangsmaaden ved Valget af et Nævn, der skulde være raadgivende for Sygekassenspektøren, og derom er vist intet at bemærke. Endelig er der udeladt en Bestemmelse i § 29 om Sygekassernes Afgang til af deres Overskud, eventuelt af frivillige Medlemsbidrag, at yde Tilskud til andre sideordnede Vjemed, til Hjælpekasser af forskellig Art. Man har derom i Landsstinget ment, at det ikke vilde være rigtigt, naar en Sygekasse understøttes af Statsmidler, da at give den Afgang til at anvende